

Messilastest.

Mõda läinud suil tussid mitto messilaste piddajad ja kaebasid, et nende linnud ei tahha heita eggia siggida, passusid, et piddin vata ma tullema. Agga iggas kohtas, kus käis, näggin, et mitte messilastel, vaid perremehhel sünd olli, ja et nemmad mitte nenda ei olnud teinud, kuid „Pöllomehhe ait“ ramato sees 62 funni 64 lehhe külje peál selle polest öppetakse.

Mitto lindude piddajad ei raatsi ommale sedda ramatut osta, ja on omma sikkusse sees ni immelikud, et ennenimi õigas aasta monda mitto perret räisko lahkuvad minna, kui et monned koppikad raatsiks kallutada öppetusse ramato eest — omma kahjo.

Monnel on fa se ramat, ja teeb ühhe asja selle járrele, agga kümme telst jätab tegematto, — siis on ommeti jälle feik räiskus. Õigas assi tarvitab omma arro. Sest sedda lindude piddajad ei voi ollagi, kelle linnud

wanna mõdi piddades feik forra pärast heitwad — ja kui se ka peaks ollema, siis se üks immelik juhtuminne, ükskord, ogga — teine aasta wöttab sedda jälle kassudega tagagasi.

Kui lindude piddaja lindudest kasso peab leidma, siis peawad nemmad varra heitma. Agga varrone heitminne tuleb perremehhe ennese hole läbbi: On pu vägga öhhuke, pragusid täis, wähhåste kasse tohto ja kitsas kiowi ülewäl otsa peál, et wihma wessi sisese peáseb, pu poohi al vasto maad ehet kai kiowi al, et sippelgad ja massakad neile tulli teggewad, siis lähhåb nisugguse pu heitminne hillisemaks. — Kui linnud ei heida siis ikka üks wigga nel on. Öhhukeste ja pragguudega puude sees lähhåb nende haubuminne fewwade räisko: nored enimad sarvad felgeennamiste õ killmade läbbi, mis pu sisse alab, otsa, ja seisab siis mitto korda walmis perre wälljas pu peál ja ei heida enne kui uus emma jälle houtud. Monni arwab neid rikkutud ollewad, egga moista arwata,